

Viikate, Sylvian Joululaulu

Ja niin joulu joutui jo taas Pohjolaan
joulu joutui jo rintoihinkin.
Ja kuuset ne kirkkaasti luo loistoaan
jo pirtteihin pienoisihin.
Mut ylhll orressa viel on vain
se hkki mi sulkee mun sirkuttajain,
ja vaiennut vaikerrus on vankilan;
oi, murheita muistaa ken vois laulajan!

Miss' sypressit tuoksuu nyt talvellakin,
istun oksalla uljaimman puun,
miss' siintpi veet, viini on vahtovin
ja s aina kuin toukokuun.
Ja Etnanpa kaukaa m kauniina nn,
ah' t kaikki hurmaa ja huumaapi pn,
ja laulelmat lempeesti lehdoissa soi,
sen runsaammat riemut ken kertoilla voi!

S thdist kirkkain, nyt loisteesi luo
sinne Suomeeni kaukaisehen!
Ja sitten kun sammuu sun tuikkeesi tuo,
s siunaa se maa muistojen!
Sen vertaista toista en mistn ma saa,
on armain ja kallein mull' ain' Suomenmaa!
Ja kiitosta sen laulu soi Sylvian
ja soi aina lauluista sointuisimman.